

#Zuhause: Homeoffice, hoe dan?

Columns - 24 april 2020 - Auteur: Lynn Stroo

Een golf Engelse woorden spoelt deze weken over ons heen. ‘*Flatten the curve*’, ‘*social distancing*’, ‘*homeschooling*’ en ‘*videocalls*’. En hoewel bondskanselier Merkel vaak trouw blijft aan haar eigen taal (“*Die Kurve ist flacher geworden*”) nemen Duitse media de nieuwe coronataal gretig over. Opvallend voor een land dat bekend staat om nasynchroniseren.

Eén woord is in Duitsland favoriet: *Homeoffice*. Begrijpelijk, want het klinkt professioneler dan *Heimarbeit*, dat doet denken aan stofzuigen en dweilen. Homeoffice roept een beeld op van een comfortabele werkplek met computer, telefoon en printer bij de hand. Lekkere verse koffie, niet gestoord worden door luidruchtige collega’s, een wasje tussendoor en een pauze op je zonnige balkon.

Niets is minder waar, althans bij mij. In de afgelopen weken thuiswerken heb ik in alle hoeken van ons huis geprobeerd een kantoortje te maken. De beste plek is de keukentafel, maar die bevindt zich midden in de kakofonie van mijn medebewoners. Dus zit ik nu in de kamer van mijn zoontje te werken achter de strijkplank die dient als bureau. Tussen de aanbiedingspakken luiers en het ledikantje probeer ik de stekker van mijn laptop in het stopcontact te steken.

Ideaal is het niet, maar er loopt tenminste geen poes over het toetsenbord en mijn beeldscherm blijft kinderhandjes-vrij. Terwijl de burens - die van de gelegenheid gebruik maken hun huis te verbouwen - in de muren boren, probeer ik me te concentreren op een artikel over het Duitse coronabeleid.

#Zuhause

In deze columnserie vertellen medewerkers van het Duitsland Instituut Amsterdam wat hen opvalt tijdens de corona-pandemie

Gedesillusionneerd over mijn eigen Homeoffice bekijk ik een item van het Duitse ZDF-actualiteitenprogramma [Frontal21 over thuiswerken in Duitsland](#). Hoewel Homeoffice wordt omarmd, is de praktijk een stuk lastiger in een land dat digitaal hopeloos achterloopt op zo’n beetje de hele rest van de wereld.

De reportage volgt Petra Pauli uit een dorpje in Nedersaksen. Ze leidt een

dakdekkersbedrijf. Thuis achter haar computer wacht ze tevergeefs vijf minuten tot de internetpagina wordt geladen. Foutmelding, geen verbinding. Ook het schoolwerk van haar zoon kan niet worden gedownload. “Ik ben woedend”, zegt Petra, die uiteindelijk 25 minuten naar haar kantoor rijdt om het huiswerk te downloaden en te printen. “Iedereen hier gaat ervan uit dat thuiswerken kan, maar dat is gewoon niet zo.”

Al jaren wordt er sneller internet in heel Duitsland beloofd. In de reportage van Frontal21 zie je het minister na minister toezeggen. Toch vormen de *Funklöcher*, plaatsen met geen of een marginale internetverbinding, [gaten op de digitale kaart van Duitsland](#). Nu werknemers door de corona-pandemie aangewezen zijn op thuiswerken, is het zoeken naar een stabiele internetverbinding aan de orde van de dag.

Petra Pauli rijdt dagelijks met haar auto rondjes in het dorp. Voor de deur van de apotheek vangt haar telefoon een internetsignaal op en de whatsappjes stromen binnen. Een buurvrouw parkeert haar auto naast die van Petra. Ook zij jaagt op internet om belangrijke emails voor haar werk te kunnen versturen. Ze wisselen de beste hotspots met elkaar uit. “Dit is mijn *car-office*”, grapt de buurvrouw met haar laptop op schoot. De digitale nood in Duitsland maakt vindingrijk.

Met andere ogen kijk ik ineens naar mijn geïmproviseerde bureau en oude, maar solide laptop die vier volle wifi-streepjes weergeeft. Dat ik de deur niet uit hoef om emails te versturen, voelt ineens als een enorme luxe. Mijn Homeoffice is tenminste thuis. De koffie pruttelt, de was draait. Dat artikel komt vandaag wel af, eerst even pauzeren op mijn zonnige balkon.

Dit is een artikel gedownload via [duitslandinstituut.nl](https://www.duitslandinstituut.nl).

Artikel: <https://www.duitslandinstituut.nl/artikel/37304/zuhause-homeoffice-hoe-dan>